

Nýútkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Lög um utanþjóðkirkjumenn, undirskrifuð af konungi 19. febrúar 1886 (A, nr. 4, bls. 16—23).

Lög um friðun á laxi, undirskrifuð af konungi 19. febr. 1886 (A, nr. 5, bls. 24—29).

Lög um friðun hvala, undirskrifuð af konungi 19. febr. 1886 (A, nr. 6, bls. 30—33).

Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í Feneyjum og um bann gegn innflutningi á ýms-um hlutum þaðan til Íslands, undirskrifuð af ráðgjafanum 23. febr. 1886 (A, nr. 7, bls. 34—35).

Auglýsing um að auglýsing stjórnarráðsins fyrir Ísland 21. septbr. 1885 skuli úr gildi felld, undirskrifuð af ráðgjafanum 23. febr. 1886 (A, nr. 8, bls. 36—37).

Brjef landshöfðingja um bráðabirgðalán handa Reykjavíkur kaupstað til vegagjörðar. — Með brjefi þessu veitti landshöfðingi Reykjavíkur kaupstað 3500 kr. bráðabirgðalán úr landssjóði til kostnaðar við vegagjörð inn að Laugunum, og á lán þetta að ávaxtast með 4 % á ári og endurborgast að fullu innan ársloka 1886, eða þegar er krafizt verður eptir þann tíma. 21
28. jan.

Brjef landshöfðingja til stjórnar söfnunarsjóðsins í Reykjavík um bráðabirgðaávöxtun á fje nefnds sjóðs. — Stjórn söfnunarsjóðsins í Reykjavík hefur með brjefi 1. p. m. farið þess á leit, að landshöfðinginn, samkvæmt 14. gr. samþykktarinnar fyrir tjeðan sjóð og staðfestingu landshöfðingja á henni, dags. 10. nóv. f. á., veitti samþykki sitt til þess, að leggja mætti fje sjóðsins til bráðbirgða í landsbankann, þegar hann væri kominn á fót, sem og að lána mætti það einstökum mönnum um allt að 6 mánaða tíma móti sjálfsskuldarábyrgð tveggja áreiðanlegra manna, þó svo, að upphæð sú, er þannig væri varið, aldrei næmi meiru samtals en 1000 kr. 22
8. febr.

Útaf þessu skal yður hjermeð til vitundar gefið, að landshöfðinginn hjermeð veitir hið umbeðna samþykki, þó með þeim sjálfsagða fyrirvara, að það er að öllu leyti á ábyrgð stjórnar söfnunarsjóðsins, að sjálfsskuldarábyrgðir þær, sem lánað verður út á, sjeu í alla staði fulltryggjandi fyrir sjóðinn.

Brjef landshöfðingja um hallærslán handa Gullbringu- og Kjósarsýslu. — Með þessu brjefi var sýslunefndinni í Gullbringu- og Kjósarsýslu veitt 2000 kr. lán til að afstýra hallæri í Vatnsleysustrandarhreppi. Lánið á að ávaxta með 4 % og endurborga það með $\frac{1}{8}$ árlega, eða á þann hátt, sem alþingi kann að ákveða. 23
20. febr.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um endurgjald á veittum sveitarstyrk. — Með þóknanlegu brjefi, 12. nóv. f. á., hafið þjer herra amtmáður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Vindhælishreppi í Húnavatnsýslu, þarsem hún áfrýjar til landshöfðingja úrskurði yðar, dags. 30. júní f. á., en með honum er úrskurðað, að Jón nokkur Guðmundsson á Núpi hafi með meira en 10 ára dvöl í Vindhælishreppi unnið sjer sveit þar, og að hreppur þessi þessvegna eigi ekki 1. dag aprilmán. 1886. 24
24. febr.

24 kröfu til að fá endurgjald hjá fæðingarhreppi Jóns, Holtshreppi í Skagafjarðarsýslu, á 24. febr. sveitarstyrk veittum Jóni á árinu 1884.

Það er upplýst í málinu, að Jón þessi Guðmundsson, sem hjer ræðir um og sem einsog að ofan er á vikið, á fæðingarhrepp í Holtshreppi í Skagafjarðarsýslu, hefur dvalið síðan 1871 í Vindhælishreppi, en hreppsnefndin þar heldur því fram, að Jón hafi 1879 þegið styrk eða lán að upphæð 9 kr. 50 a. í korni af fátækra sjóði Vindhælishrepps, og hefði hann því ekki enn 1884 verið búinn að vinna sjer þar framfærslurjett.

Þessar 9 kr. 50 a. geta þó eigi álitizt löglegur sveitarstyrkur, því að auk þess sem það eigi hefur verið nákvæmlega rannsakað af fátækra stjórnninni í Vindhælishreppi, samkvæmt 9. gr. fátækra reglugjörðarinnar, áður en styrkurinn var veittur Jóni, að hann væri hans þurfandi, þá er einnig þess að gæta, að Jón galt þetta sama ár 20 króna aukaútsvar til Vindhælishrepps og hefur þannig goldið til nefnds hrepps þetta ár meira en helmingi meira en fyrnefndar 9 kr. 50 a., en þegar af þeirri ástæðu getur Jón eigi sagzt hafa þegið styrk af Vindhælishreppi þetta sama ár. Jeg verð því að vera yður, herra amtmaður, samdóma um, að optnefndur Jón Guðmundsson hafi unnið framfærslurjett í Vindhælishreppi með óslitinni 10 ára dvöl þar, og að hreppur þessi því ekki eigi kröfu til endurgjalds á sveitarstyrk, sem Jón tjáist hafa fengið þar árið 1884.

25 Brjef landshöfðingja til póstmeistarans í Reykjavík um bætur til pósta fyrir 25. febr. aukakostnað og slys á póstferðunum. — Með þóknanlegu brjefi, 14. desbr. f. á., hafið þjer, herra póstmeistari, sent hingað 3 bóнарbrjef með fylgiskjölum, nefnilega:

- 1, frá póstinum milli Reykjavíkur og Staðar í Hrutafirði, Þórði Kolbeinssyni, þarsem hann fer þess á leit að fá endurgoldnar úr landssjóði 108 kr., sem hann í 4. póstferð 1885 varð að borga aðfengnum mönnum fyrir burð á póstflutningi þeim, er hann þá hafði meðferðis, 14 koffortum, norður yfir Holtavörðuheiði, sem ófær var með hesta sökum snjóþyngsla, og
- 2, frá aukapóstinum frá Bæ í Króksfirði útá Barðaströnd, Jóhanni Jónssyni, og frá aukapóstinum til Keflavíkur, Jóni Pálssyni, báðum um endurgjald fyrir hesta, er drepizt hafa fyrir þeim á póstferðum þeirra af slysum,

og hafið þjer lagt með því, að Þórði Kolbeinssyni norðanpósti verði veitt endurgjald það, er hann fer fram á óskert, og að þeim Jóhanni Jónssyni og Jóni Pálssyni verði veittar, hinum fyrnefnda 50 kr. en hinum síðarnefnda 30 kr.

Í tilefni af þessu vil jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, herra póstmeistari, að með því að öll sanngirni mælir með því, að Þórður Kolbeinsson fái endurgoldinn úr landssjóði aukakostnað þann, er hann hefir haft við að kaupa menn, eptir skipun póstafgreiðslumannsins í Arnarholti, til þess í fyrgreindri póstferð að bera póstflutning þann, er hann hafði meðferðis, yfir Holtavörðuheiði, frá Fornahvammi og norður að Stað í Hrutafirði, því að einsog þjer hafið tekið fram, er gjört ráð fyrir því í samningnum við þennan póst einsog aðra pósta, að hestum verði ávallt við komið á póstferðunum, og skal því þjónustusamlega skorað á yður, að greiða honum úr póstsjóðnum 108 kr., sem kostnaðurinn eptir vottorðum póstaafgreiðslumannanna í Arnarholti og á Stað, hefur numið.

Aptur á móti er öðru máli að gegna um beiðni þeirra Jóhanns Jónssonar og Jóns Pálssonar. Þeir eiga, einsog þjer einnig takið fram, enga heimting á að fá meiri borgun fyrir póstferðirnar, en um hefir verið samið við þá, og þó að svo hafi nú óheppi-